

تکرار سیاست شکست خورده کشتاردرداخل و موشک باران مقررات احزاب در خارج

بامداد امروز دوشنبه بیست و سوم آبانماه ۱۴۰۱ مقرها و محل سکونت اعضای حزب دموکرات و کومه له در کردستان عراق بوسیله موشک های سپاه پاسداران مورد حمله قرارگرفت . همزمان مناطق مرزی اقلیم کردستان با ایران نیز توپ باران شدند . در این حملات علاوه بر ویرانی خانه ها و نابودی زمین های کشاورزی، عده ای از ساکنین محل نیز کشته و زخمی شده اند.

جمهوری اسلامی در شرایطی به موشک باران دگرباره محل اسکان احزاب کردی مبادرت میورزد که در چنبره بحرانهای اقتصادی ، سیاسی و اجتماعی گرفتار است . خیزش انقلابی زنان، جوانان و اقشار مختلف مردم به جان آمده زیر شعار «زن -زندگی-آزادی» و سایر شعارها وارد دومین ماه خود شده است و سرکوب و کشتار بی رحمانه پیرو جوان و کودکان مدارس و دستگیریهای گسترده و صدور احکام زندان و اعدام نیز نتوانسته است خیزش انقلابی برای سرنگونی مافیای قدرت و ثروت حاکم را متوقف کند.

در این میان تداوم مبارزه و مقاومت توده های تحت ستم و استثمار کردستان و پشتیبانی و همبستگی زحمتکشان سراسر ایران از این مقاومت، رژیم را به این صراحت انداخته است تا با متهم کردن مردم کردستان به "تجزیه طلبی" و بمباران مقررات احزاب کرد در اقلیم کردستان در صفوف مبارزات توده های مردم ایران تفرقه انداخته و اعمال سرکوبگرانه خود را توجیه کند . در حالیکه خیزش سراسری دو ماهه اخیر نشان داد که زنان ، جوانان کارگران و زحمتکشان سراسر ایران در سرنگونی جمهوری اسلامی و تحقق خواست هایشان متحد و یکپارچه اند و رژیم به عبث میکوشد تا با تفرقه افکنی میان توده های بپا خواسته خلق های تحت ستم و استثمار، اتحاد و مبارزه مشترک آنها را تضعیف کرده و به شکست بکشاند.

روشن است که تکرار سیاست کشتار در داخل و موشک باران مقررات احزاب کرد در خارج که بارها آزموده و شکست خورده است، نمیتواند رژیم را از مخمصه ای که گرفتار شده است نجات دهد.

اما این بدین معنا نیست که خطرات مختلف از داخل و خارج خیزش انقلابی را تهدید نمیکند . این خطرات همیشه وجود داشته و خواهند داشت . راه مقابله با این خطرات و تضمین تداوم و پیشرفت و پیروزی جنبش، مستلزم سازمانیابی مخفی و علنی و ایجاد ارگانهای توده ای در محل کار و زیست و تامین رهبری از طریق اتحاد پیشروان و پیشگامان محلات ،محل کار و مناطق و احزاب و سازمانهای پیشرو در یک جبهه انقلابی با هدف سرنگونی رژیم حاکم و ایجاد تغییرات بنیادی در ساختار اقتصادی و اجتماعی ایران براساس شوراها است که میتواند توازن قوا را به نفع جنبش تغییر داده و این امکان را بوجود میآورد تا توده های مردم در شرایط مطلوب اداره امور را بدست گرفته و بر سرنوشت خویش حاکم شوند.

اکنون دیگر محکوم کردن اعمال ددمنشانه رژیم هر چند لازم، اما کافی نیست. برای تداوم مبارزه و پیش روی و پیروزی در عرصه های مختلف نبرد جاری، متحد شدن زنان ، جوانان و کارگران و زحمتکشان در یک جبهه انقلابی با برنامه ای روشن و شفاف ضرورتی انکارناپذیر است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۲۲ آبانماه ۱۴۰۱